

Slike i izlaganje prof. Tomca s današnjeg predstavljanja knjige o Boričevcu

"Ova knjiga je veliki doprinos borbi za istinu i zato hvala Josipu Pavičiću i suradnicima! Na nama je da tu knjigu populariziramo i čitamo jer ona na primjeru Boričevca govori o tragediji hrvatskog naroda i opasnostima da nam se krvava prošlost ponovi, ako dozvolimo da nam izbrišu ili krivotvore prošlost jer narod bez prošlosti je narod bez budućnosti.", naglasio je u izlaganju o knjizi "Dossier Boričevac" prof. Zdravko Tomac. Uz ovo izlaganje, s današnjeg predstavljanja knjige donosimo i ekskluzivno slike Ljubomira Škrinjara.(hkv)

Izlaganje Zdravka Tomca s predstavljanja knjige Josipa Pavičića i suradnika „Dossier Boričevac“ u Zagrebu 27. srpnja 2012. godine

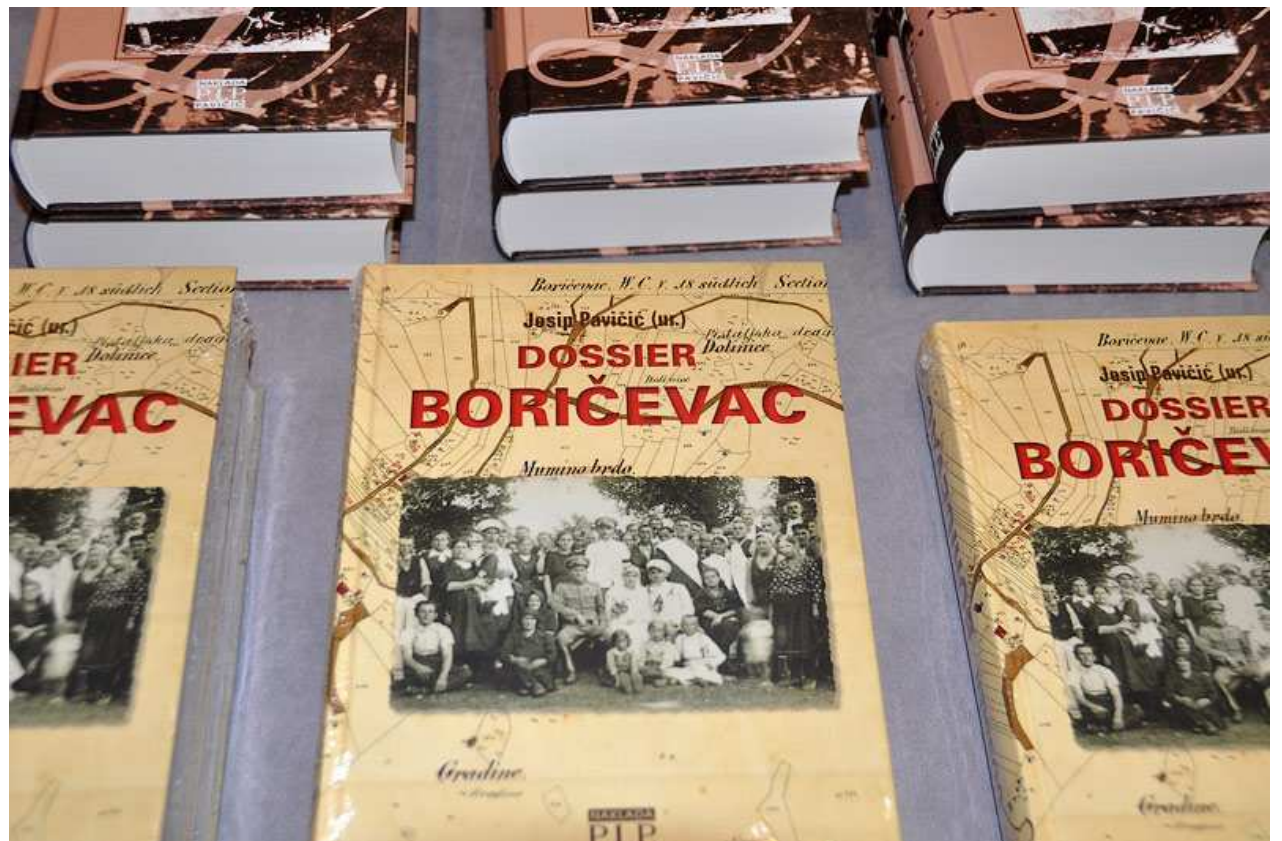
Velika mi je čast i zadovoljstvo što sam dobio priliku sudjelovati na ovoj velikoj svečanosti predstavljanja knjige koja ima povijesno značenje za utvrđivanje ne samo istine o Boričevcu nego i o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti hrvatskog naroda. Kao što je u uvodu sjajno opisano postoje četiri Boričevca. Onaj pravi Boričevac '41. Godine četnici i zločinci su sravnili sa zemljom a svi koje nisu ubili su istjerani i prognani. Nakon završetka II. Svjetskog rata tragedija Boričevca se nastavlja jer Vladimir Bakarić u dodvoravanju srbočetničkoj politici zabranjuje povratak Boričevljana čak i onima koji su bili u partizanima. Od 1991. do 1995. Boričevac je ponovno okupiran od četnika. Imovina nikad nije vraćena a dugo je bilo opasno uopće spominjati Boričevac.

Boričevac, neposredno nakon 1. svjetskog rata; Sjede: Nikola Pavičić Gužvina (treći slijeva) i Ilija Pavičić Ilišić (Nikolin brat, peti slijeva)

Boričevac, 2. rujna 1940.

Zato je Boričevac živio samo u sjećanjima prognanika i njihovih potomaka. Tek nakon Oluje i oslobođenja i rušenja „Republike Srpske Krajine” Boričevljani počinju novu borbu za Boričevac i istinu. Dakle, Boričevac je živio u sjećanjima, on je postao mit i simbol tragedije hrvatskog naroda i *Obnova spomenika Kamenom iz Srbije, a novcem Hrvatske vlade i rukom hrvatskog predsjednika Josipovića otkriven je obnovljeni spomenik ustanku u Srbu kako bi se i takvim spomenikom nametnula krivotvorina o navodnom antifašističkom ustanku u Srbu. Izgradnja spomenika novcem Hrvatske vlade, dakle, i sredstvima poreznih obveznika u koje*

spadaju i žrtve Boričevljani i njihovi potomci uz najviše počasti i rukom hrvatskog predsjednika Josipovića hrvatski državni vrh ponizio je Boričevljanine i sve žrtve četničkog ustanka borbe za istinu i pravdu. Kako je prošlo već više od 70 godina od uništenja Boričevca oni koji su preživjeli tragediju polako odlaze. Eto stjecajem okolnosti moja punica Lucija Pavičić, jedna od najstarijih Boričevljanke, u svojoj 99. godini odlazi na svoj vječni počinak na Mirogoj. Kako živi svjedoci pomalo odlaze bio je krajnji trenutak za ovakvu knjigu koja je pred nama. Ona je sabrala dokumente sjećanja, analize, zapise i dala je cjelovitu sliku ne samo Boričevca nego i svega onoga što simbolizira Srb kao simbol protuhrvatske i četničke politike kroz cijelo ovo vrijeme koji je nažalost to i danas.

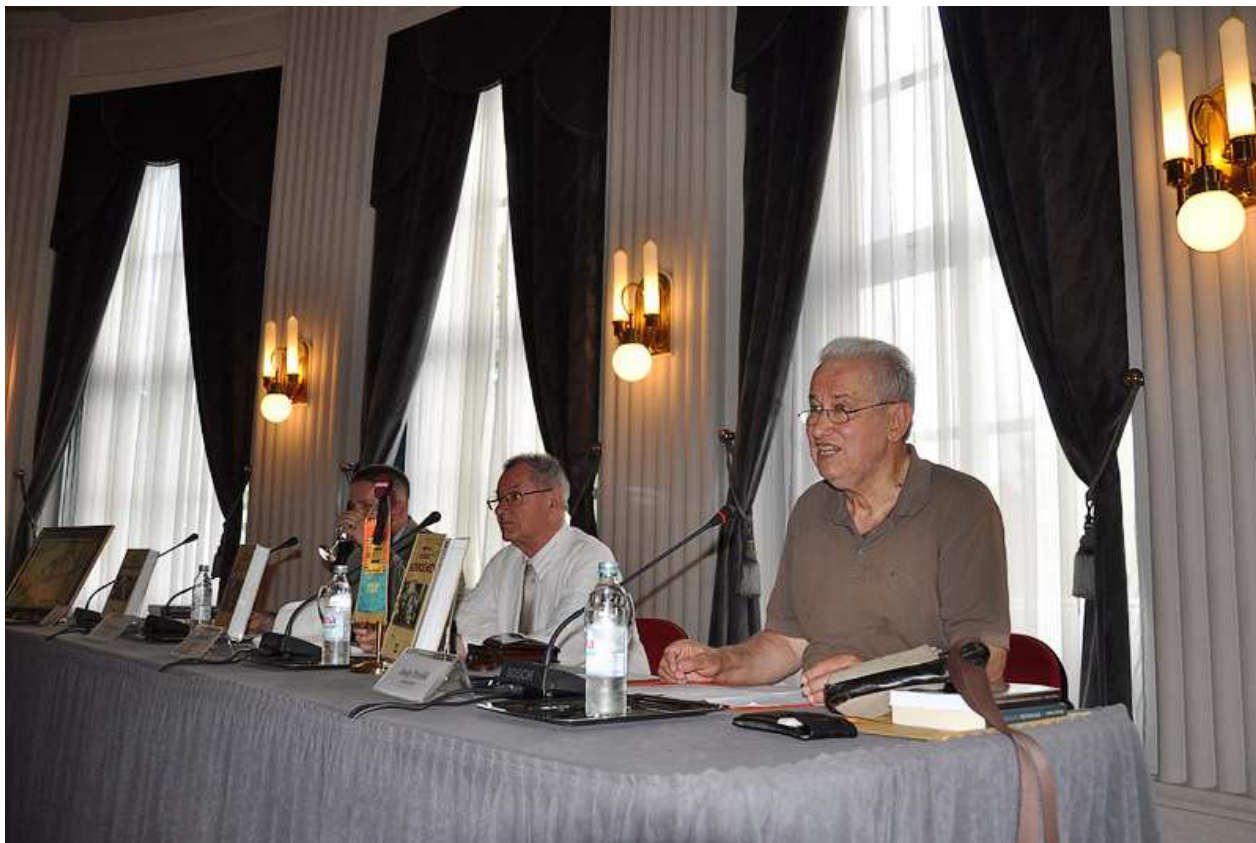
Zato je ova knjiga ne samo dossier o Boričevcu nego i dossier o četničkoj politici o prošlosti i danas i izdajničkoj politici hrvatskih elita koje i danas ne samo prihvaćaju nego i nameću povijesne neistine i krivotvorine kojima četnički zločinački ustanak pretvaraju u antifašistički ustanak a zločince u antifašiste i heroje. Prije dvije godine na današnji dan u Srbu se dogodila nova nacionalna izdaja i novi zločin nad Boričevljanima i svim drugim žrtvama četničkog ustanka jer su odane najveće počasti zločincima i krivcima za tragediju Boričevca i hrvatskog naroda u tom dijelu Like.

Kamenom iz Srbije, a novcem Hrvatske vlade i rukom hrvatskog predsjednika

Kamenom iz Srbije, a novcem Hrvatske vlade i rukom hrvatskog predsjednika Josipovića otkriven je obnovljeni spomenik ustanku u Srbu kako bi se i takvim spomenikom nametnula krivotvorina o navodnom antifašističkom ustanku u Srbu. Izgradnja spomenika novcem Hrvatske vlade, dakle, i sredstvima poreznih obveznika u koje spadaju i žrtve Boričevljani i njihovi potomci uz najviše počasti i rukom hrvatskog predsjednika Josipovića hrvatski državni vrh ponizio je Boričevljanine i sve žrtve četničkog ustanka koji je bio u simbiozi kokarde i crvene zvijezde petokrake kao što se u toj simbiozi sve do današnjeg dana ponavljali zločini nad hrvatskim narodom.

Nakon što je hrvatski narod 95. Godine srušio kvislinšku kvazi državu „Republiku Srpsku Krajinu“ i oslobodio ovaj kraj četničke vlasti Boričevljani su s pravom očekivali da će im hrvatska država vratiti dostojanstvo, da će utvrditi istinu, imenovati krivce te vratiti otetu imovinu. Hrvatska država umjesto da je vratila imovinu i utvrdila istinu i pokrenula istragu protiv krivaca podigla je spomenik zločincima i pokušava natjerati hrvatski narod da slavi četničku zločinačku politiku kao nešto vrijedno.

Zato ova knjiga ima povijesno značenje jer svjedoči neopovrgljivu istinu. Ona razobličava krivotvorine i laži i raskrinkava ne samo četničku politiku nego i izdajničku hrvatsku politiku koja prihvaća rehabilitaciju četništva i simbiozu crvene zvijezde petokrake i kokarde u lažni antifašistički pokret. U isto vrijeme dok mi ovdje evociramo uspomene na Boričevac i njegovu tragediju u borbi za istinu i pravdu izdajnička hrvatska politika ide dalje jer se i dalje u Srbu slavi četnički ustanak te se krivotvorinama pokušava pretvoriti u antifašistički ustanak.

Knjiga za policu svakog hrvatskog domoljuba

Moglo bi se mnogo lijepih riječi reći o tekstovima u ovoj knjizi ali knjigu treba čitati a ne o njoj pričati. Ova knjiga zaslužuje da bude na polici svakog hrvatskog domoljuba jer je Boričevac simbol stradanja hrvatskog naroda i žrtva velikosrpske politike koja i dalje prijeti hrvatskom narodu. Zato je dobro što je u ovoj knjizi svestrano analizirana uloga Srba kao simbola četničke i antihrvatske politike. Dozvolite da na kraju nekoliko riječi kažem upravo o tome zašto mislim da je ova knjiga ne samo dossier o Boričevcu nego i dossier o četničkoj politici čiji je simbol kroz povijest kao i danas mjesto Srb.

Duga je povijest četničkog antihrvatskog zločinačkog djelovanja kao i simbioze crvene zvijezde petokrake i četničke kokarde u antihrvatskoj politici zločina i mržnje.

Ta politika nije slučajna, nju su davno formirali Ilija Garašanin, Stevan Moljević i Vuk Stefanović Karadžić. U karađorđevićevoj kraljevskoj Jugoslaviji sustavno se provodio projekt pretvaranja Jugoslavije u veliku Srbiju. Hrvati su bili izloženi teroru i progonu.

Godine 1941. u raspadu Kraljevske Jugoslavije četnici masovno ubijaju Muslimane i Hrvate. Drinom je tekla krv nakon masovnih zločina u Foči, a navodni ustanak naroda Hrvatske u Srbu 27. srpnja bio je zločinački četnički pothvat. Dokumenti potvrđuju da su u ustanku bili pretežno četnici i da su prethodno napravili sporazum s talijanskim fašistima, dakle to je bio fašističko-četnički ustanak a ne antifašistički. (O tome u ovoj knjizi dokumentirano pišu J. Pavičić i suradnici.)

Nije bio samo četnički ustanak

Ustanak u Srbu nije bio samo četnički nego je bio i ustanak protiv hrvatske države s ciljem da se ti krajevi odvoje od Hrvatske i pripoje dijelovima Hrvatske koje su okupirali talijanski fašisti. U tijeku Narodne oslobodilačke borbe i poslije većina četnika je kokarde zamijenila crvenom zvijezdom petokrakom i postupno se komunistička politika sve više pretvarala u velikosrpsku četničku politiku s ciljem stvaranja velike Srbije. U tom procesu opet je velika uloga mjesta Srb kao simbola četničke politike. Godine 1971. upravo u Srbu nastavlja se četnička antihrvatska politika. Na velikom velikosrpskom četničkom mitingu 1971. u kooperaciji s komunistima uz prisustvo tadašnjega srbijanskog političkog čelnika Draže Markovića stvorena je platforma borbe protiv hrvatske samostalnosti i slobode i za buduće događaje.

U ovoj knjizi objavljen je zapis Savke Dabčević Kučar o tom događaju.

Savka Dabčević Kučar bila je zgrožena mržnjom prema Hrvatima koji je vidjela na tom skupu te je napisala: "Mrze nas, i ne će se libiti za četništvo prolići krv. Strašno? Smiješno? Opasno? Prijeteće? Stvari se kreću prema raspletu! Mnogo godina poslije događaji su potvrdili moje slutnje i sumnje."

Dolazi Slobodan Milošević, Memorandum SANU-a, projekt velike Srbije koji se pokušava ostvariti ognjem i mačem, agresijom, etničkim čišćenjem i genocidom.

I u toj politici opet je simbol Srb. Upravo 25. srpnja 1990., kada je Hrvatski sabor donosio ustavne amandmane ukidajući socijalističke i komunističke simbole Srbi su donijeli Deklaraciju o suverenosti i autonomiji srpskog naroda u Hrvatskoj. U Deklaraciji Srbi traže dvojni suverenitet i posebni teritorij a na mitingu na kojem je bilo oko 150 tisuća Srba sa svih strana, među njima i Vojislav Šešelj, skandiralo se: "Ovo je Srbija!" Dakle, Srb je simbol kontinuiteta antihrvatske četničke zločinačke politike 1941., 1971. i 1991. godine.

U Srbu je proglašena i takozvana „Republika Srpska Krajina“.U međuvremenu četnici su u Srbiji odlukom Skupštine i državnih tijela službeno proglašeni antifašistima. Ako je nedvojbeno da su i u agresiji na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i ratu protiv Hrvatske zajednički djelovali četnici i JNA odnosno da je Miloševićeva i Šešeljeva politika bila na istom zadatku, onda je još strašnije ono što se dogodilo ove 2010. godine u Srbu.

Povijesne činjenice

U ovoj knjizi objavljeni su dokumenti o povijesnim činjenicama o velikom zločinu, objavljena su i sjećanja žrtava tako da kada čovjek pročita ovu knjigu doživljava pravi šok i pita se kako je moguće da je prije dvije godine upravo u Srbu otkrivajući vlastoručno spomenik četnicima predsjednik Josipović između ostalog rekao: „ Gledam vaša odličja iz II. Svjetskog rata koja danas nosite i tako treba, s ponosom ih stavite." Zatim je dodao: „Neki od Vas nose i kape partizanke. To su lijepe kape, one su poruke ljubavi i mira. Poruke da više nikada ne bude zločina, genocida i rata."

Nažalost, pod ovom „lijepom kapom“ u simbiozi kokarde i crvene zvijezde petokrake i u Domovinskom ratu odnosno velikosrpskoj agresiji učinjeni su strašni zločini u Srebrenici i Vukovaru, širom Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Kosova. Tako da je prestrašno govoriti da su te kape lijepe i da nose poruku ljubavi i mira odnosno poruke da više nikada ne bude zločina, genocida i rata. Pitam gospodina predsjednika Josipovića od koga se Hrvatska branila 1991. godine, koje su kape nosili agresori?

Josip Pavičić - urednik i autor knjige

Predsjedniku Josipoviću prije dvije godine je asistirao predsjednik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac koji je između ostalog rekao: „**Mi smo obnovom ovog spomenika kojeg je financirala hrvatska vlada kao i donatori iz Srbije, omogućili da se povijest konačno vrati kući. Ali dugo će trebati da ta povijest bude u svakoj učionici i u hrvatskim medijima.**“

Ova knjiga nadam se da će biti jedan od ključnih argumenata da se ne dozvoli da u učionice uđu krivotvorine. Da će se hrvatska povijest pisati na bazi istine o kojoj se govori neopovrgljivim argumentima u ovoj knjizi.

Uspostavljeno je jedinstvo crvene vlasti i ono što su prije dvije godine govorili u Srbu

Od tada su prošle dvije godine. Došla je nova Kukuriku koalicija na vlast. Uspostavljeno je jedinstvo crvene vlasti i ono što su prije dvije godine govorili u Srbu, danas dvije godine kasnije još se agresivnije provodi u život. Ove godine na proslavi Dana antifašističke borbe u Sisku u šumi Brezovica otišlo se još dalje u krivotvorenju hrvatske povijesti jer je predsjednik Josipović izjednačio komunistički antifašizam sa braniteljima i Domovinskim ratom rekavši da su se jednako časno borili za iste ciljeve.

Akademik Dubravko Jelčić

povjesničar dr. Željko Holjevac

U Srbiji je na djelu rehabilitacija Draže Mihajlovića. A na izborima za predsjednika Srbije izabran je četnički vojvoda Tomislav Nikolić. Obnovljene su teritorijalne pretenzije prema Vukovaru (Vukovar je srpski grad) i stvaranju velike Srbije.

Hrvatska vlast sve to mirno gleda a ministrica vanjskih poslova tvrdi da je četništvo unutrašnja stvar Srbije.

Nažalost, i ova knjiga Josipa Pavičića i suradnika pokazuje da je četništvo bilo i ostalo velika opasnost za Hrvatsku i hrvatski narod, da nije i ne može biti unutrašnji problem Srbije.

Ali najveću opasnost ipak je izdajnička hrvatska politika koja ne samo prihvaća povijesne krivotvorine nego ih propagira, provodi i nameće.

Zbog svih tih razloga tragedija Boričevca slična je tragediji Vukovara i drugim hrvatskim tragedijama iz povijesti. Zato je važno nastaviti se boriti za istinu sve dotle dok istina ne pobijedi. Ova knjiga je veliki doprinos borbi za istinu i zato hvala Josipu Pavičiću i suradnicima! Na nama je da tu knjigu populariziramo i čitamo jer ona na primjeru Boričevca govori o tragediji hrvatskog naroda i opasnostima da nam se krvava prošlost ponovi, ako dozvolimo da nam izbrišu ili krivotvore prošlost jer narod bez prošlosti je narod bez budućnosti.

prof. dr. Zdravko Tomac
slike: Ljubomir Škrinjar